

**Ulusal Demokratik
Güçbirliği
(UDG)
DEKLERASYON**

15 LİRA

JINA NÖ YAYINLARI : 2
Birinci Baskı : Şubat 1980

*Sahibi : Mehmet Ece/Sorumlu yönetmen :
Eyüp Kemal Adsız/Yönetim Yeri : Hastahane
Sok. Çağ oteli arkası VAN
Baskı : Kültür Matbaası*

G İ R İ Ş

Emperyalizmin ve faşizmin Türkiye ve Kürdistan halkları üzerinde saldırılarının yoğunlaştığı, devrimci, demokrat, yurtsever tüm örgüt, kuruluş ve kişilerin güç ve eylem birliğinin acil bir görev haline geldiği günümüz koşullarında biraraya gelen ve Ulusal Demokratik Güçbirliğini sağlayan ÖZGÜRLÜK YOLU, DEVRİMCİ DEMOKRATLAR ve DEVRİMCİ ULUSAL DEMOKRATLAR, kamuoyuna aşağıdaki açıklamayı yaparlar:

Türkiye'de hayatın her alanında çok önemli günler yaşıyor. Yıllar boyu emekçi halk yığınlarını iliklerine kadar sömürerek ve insanlarımız üzerinde en hayasızca bir zorbalığı uygulayarak sürdürülen sömürü ve zulüm düzeni temellerinden sarsılıyor.

Sömürü düzeni, geçici olmayan derin bir ekonomik bunalım içine düşmüştür. Kapita-

list dünyanın bunalımları, emperyalizme bağımlı Türkiye kapitalizmine daha bir şiddetle yansıyor. Türkiye ekonomisi, yıllardır biriken ağır dış borçlar, döviz sıkıntısı, petrol sorunu, işsizlik, enflasyon ve benzeri ağır sorunlar altında tıknafes oluyor.

Yoksul halk yığınlarıyla ülke gelirinin kaymağını elinde toplayan bir avuç kapitalist ve büyük toprak sahibi vurguncu arasındaki kutuplaşma daha da hızlanıyor. Fiyatları yılda iki katına çıkaran görülmemiş pahalılıkla, ağır zamlarla yoksul halk yığınları açlığa, sefalete gömülürken sömürücü ve vurguncu tayfası servetlerini, lüks tüketimlerini kat kat arttırıyorlar. Ekonominin batağa saplandığı, emekçi halkın geçim sıkıntısından ne yapacağını şaşıracağı şu yıllarda tekelci sermaye en yüksek kârları sağlıyor, altın yılını yaşıyor. Bu kutuplaşma, yoksul halk yığınlarıyla bir avuç sömürücü arasındaki çelişkiyi derinleştiriyor, sınıf mücadelesini keskinleştiriyor.

Ekonomik bunalım, son yıllarda, süreklilik kazanan bir politik ve sosyal bunalım oluşturmuştur. Sömürücü sınıflar artık önceleri gibi kolay yönetemiyorlar, emekçi kitlelere gönüllerince yön veremiyorlar. Burjuva hü-

kümetleri birbirini izliyor ve sorunlara çözüm bulmakta çaresiz kalıyor; sömürücü sınıfların sözcüleri «yangın var!» diye haykırıyorlar. Ve onlar, bu «yangını» söndürebilmek için, bunalımı geçiştirmek, emekçi halkın, özgürlük ve demokrasi isteyen kitlelerin direnişini kırmak için, bir yandan yeni zamlar ve vergilerle halkın boğazını daha da sıkarken, diğer yandan da baskıyı, zoru arttırıyor, açık faşist bir diktaya yöneliyorlar.

Halkı, bazı tatlı vaatlerle oyalayıp iktidar olan Ecevit, sınıf mücadelesini yumuşatmak, kitleleri yatıştırmak için çabaladı. O da kaçınılmaz olarak emperyalistlerin ve Türkiye tekelci burjuvazisinin isteklerini yerine getirdi, halka verdiği sözlerin hiçbirini tutmadı. Şimdi, sömürücü güçler, halklarımızın mücadelesini dizginliyelemek için, yeniden Demirel eliyle daha yoğun şiddet yöntemlerini, faşist dikta yolunu seçmiş bulunuyorlar.

Sömürücü sınıfların sözcüleri, en azgın gericiler, militaristler ve onların emrindeki basın, radyo ve televizyon sürekli olarak komünizm ve «bölücülük» yaygarası yapıyor. Türkiye işçi sınıfına, devrimci ve demokratik güçlere ve başta işçi sınıfımız olmak üzere Kürdistan halkının tüm ulusal demokratik

güçlerine daha da azgın biçimde saldırmak için kamuoyu oluşturuluyor, hazırlıklar yapılıyor. Devlet kadroları faşist militanlarla donatılırken ilerici memurlar, kitleler halinde işlerinden alınıyor, oradan oraya sürülüyor. Demirel hükümeti, polisi ve jandarmayı öğrencilerin öğretmenlerin, işçilerin, Kürdistan yurtseverlerinin ve tüm emekçi halkın üstüne hınçla saldırtıyor. Gerici güçler ve onların şu andaki Demirel hükümeti açıkça halka savaş ilân etmiştir.

Bu da yetmedi, emekçi halkın, ilerici güçlerin geride kalan tüm demokratik mücadele olanaklarını da yoketmek için yeni baskı yasaları çıkardılar, burjuva partileri arasındaki rekabet ve çekişmeleri gidermek için generallere muhtıralar verdirdiler. Şimdi Ecevit de bu gidişi kolaylaştırmak için Demirel'e gereken desteği sağlıyor.

Türkiye egemen sınıflarının, temelinden sarsılan bu sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutabilmek için halklarımıza karşı genel bir saldırıya giriştikleri açıktır. Onlar, Türkiye emekçilerinin, ilerici insanların, Kürdistan halkının sömürüye ve baskıya karşı, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm yönünde yük-

selen mücadelelerini terörle ve kanla bastırmak istiyorlar.

İran ve Afganistan'daki gelişmelerle büyük bir darbe yiyen emperyalist güçler, şimdi Ortadoğu'da tutunabilmek, eski konumlarını kazanmak için Türkiye'ye daha da önem vermeye başladılar. Emperyalistler Türkiye'yi sağlam bir üs olarak elde tutmak, bu nedenle de Türk ve Kürt halklarının her türlü anti-emperyalist, ilerici hareketinin ezilmesini, devrimci ve yurtsever güçlerin etkisiz hale gelmesini istiyorlar.

Emperyalistler, İran devriminden, özellikle de Afganistan'daki son gelişmelerden sonra yeni bir soğuk savaş dönemi başlattılar, görülmemiş bir anti-komünizm propaganda kapmanyasına giriştiler. Onlar, Ortadoğu'da gericiliği güçlendirmek, kendi politikalarını hayata geçirmek için seferber oldular. Emperyalistlerin politikası ile Türkiye gerici güçlerinin politikası böylece çakışıyor ve Türkiye'de faşist bir dikta kurmaya yöneliyor.

Bu ağır koşullarda, emekçi halklarımızı, tüm devrimci, demokrat ve yurtsever güçleri çetin görevler bekliyor. Bu gerici saldırıyı püskürtmek, insanlarımızı faşist zulmün da-

ha ağır uygulamalarından korumak, hak ve özgürlüklerimizi savunup hayata geçirmek, giderek işkenceyi, baskıyı, sömürüyü toplum yaşamından silip gerçek anlamda özgür ve demokratik bir topluma ulaşmak için güçleri birleştirmek ve zulme karşı kararlıca direnmek zorunludur.

Böylesine bir güç ve eylem birliğinin gereği üzerinde birleşen ve güçbirliğinin hedef ve ilkeleri üzerinde görüş birliğine varan DEVRİMCİ DEMOKRATLAR, DEVRİMCİ ULUSAL DEMOKRATLAR ve ÖZGÜRLÜK YOLU, bazı temel sorunlara ilişkin olarak ortak görüşlerini şöylece belirlerler:

Çağımızın Belirleyici Özelliği Kapitalizmden Sosyalizme Geçştir

1917 Büyük Ekim Devrimi insanlık tarihinde yeni bir çağır açtı. Ekim Devrimiyle birlikte emperyalist sistemin önemli bir halkası koptu ve dünyamızın bir bölümünde sömürücü sınıfların egemenliği yıkılarak ilk işçi-köylü devleti kuruldu. Sovyetler Birliği Halkları, toplum yaşamında sömürüye, zulme, haksızlığa, geriliğe son veren sosyalizm yoluna girdiler. Ekim Devrimi, emperyaliz-

min ve sömürgeciliğin boyunduruğu altındaki sömürge ve bağımlı ulusların özgürlük mücadelesi için elverişli koşullar oluşturdu ve dünyamızın dörtbir yanını saran ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilik sistemini yıktılar.

İkinci emperyalist savaştan sonra faşizm ezildi ve bir dizi yeni ülke sosyalizm yoluna girdi, dünya sosyalist sistemi oluştu. Bugün sosyalist ülkeler topluluğu, yıldan yıla yükselen ekonomik, politik, kültürel ve askeri gücüyle insanlık tarihinin gelişim doğrultusunu belirlemektedir.

Sosyalist sistem, ulusal kurtuluş hareketlerine ve bağımsızlığına kavuşan ülkelere, emperyalizme karşı mücadelede, ulusal ekonomilerini geliştirmede ve ilerleme yolunda en büyük desteği, güvenceyi sağlıyor. Yine sosyalist sistem, kapitalist ülkelerde işçi sınıfının demokrasi ve sosyalizm yolunda verdiği mücadelede olumlu bir örnek, etkin bir destek sağlıyor.

Sosyalist sistem, ulusal kurtuluş hareketleri ve uluslararası işçi sınıfı hareketi, dünya devrimci sürecine yön veren üç başlıca gücü oluşturuyorlar ve diyalektik bir bağlantı içindedirler.

Ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalizme önemli darbeler indirerek onun ekonomik, politik, askeri manevra alanlarını daraltıyorlar. Ulusal bağımsızlığına kavuşan ülkelerde oluşan yurtsever ve ilerici yönetimler, emperyalizmin bıraktığı ve geçmişten kalan geri ekonomik ve sosyal yapıyı giderip ulusal ekonomiyi ve kültürü geliştirmek için çaba gösteriyorlar. Birkısım ülkelerde, ulusal demokratik devrim, işçi sınıfının öncülüğünde devam ettirilerek her türlü sömürü ve baskı biçimine son veren sosyalist toplumun kuruluşuna geçiliyor.

Kapitalist ülkelerde işçi sınıfı emperyalizme, tekellere karşı, barış, silâhsızlanma, demokrasi ve sosyalizm için verilen mücadelenin başını çekiyor. Günümüzde, dünya ölçüsünde barış ve silâhsızlanma hareketi daha büyük yığınları etkiliyor. Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının ve diğer emekçi, ilerici halk kesimlerinin mücadelesi yükseliyor.

Emperyalizm, dünya arenasında en etkin güç olma konumunu çoktanberi yitirmiştir ve sürekli bir gerileme içindedir, nihai yıkımına doğru gitmektedir. Emperyalistler, bu yıkımı önlemek, geciktirmek için inatla mücadele ediyorlar; sosyalist ülkelere, yok

sul halklara ve bizzat kendi ülkelerinin işçi sınıflarına, emekçilere karşı saldırgan bir tutumu sürdürüyorlar. Emperyalistler, barış ve silâhsızlanma çabalarını baltıyor, silâhlanma yarışını kışkırtıyor, dünyanın şurasında burasında savaş ocakları açıyor ve soğuk savaş yöntemlerini elden bırakmıyorlar. Ancak tüm bu çabalar; tarihin gelişim doğrultusunu değiştiremez, ve onları nihai yıkıma ulaştırmaktan, tüm insanlığı da özgürlüğe ve insanca bir yaşama kavuşturmaktan alıkoyamaz.

Emperyalizmin Yeni Dostu: Çin Yönetimi

Çin yöneticileri ve onları izleyenler, günümüzde artık her bakımdan emperyalizmin hizmetine girmişler, dünyanın her yanındaki gericilerle bütünleşmişler ve anti-sövyetizmi meslek haline getirmişlerdir.

Çin yöneticileri, işçi sınıfının ideolojisinden saptılar, enternasyonalizm yerine burjuva milliyetçiliğini, büyük Han şovenizmini benimsediler, Çin'de sosyalizmin kuruluş süreçlerini baltadılar, Çin toplumunu geriliğin, kargaşalığın, dargörüşlülüğün içine ittiler. faşist Şili yönetimiyle, Bengal kasaplarıyla, Angola karşı devrimcileriyle, Güney Af-

rika ırkçlarıyla, İran Şahıyla işbirliği yaptılar; ABD, Federal Alman, İngiliz ve Japonya emperyalistleriyle sosyalist ülkelere ve dünyadaki tüm devrimci, ilerici güçlere karşı ittifak oluşturdular. Şimdi de, Sovyetler Birliği'nin Afgan yönetimine sağladığı desteğe karşılık, onlar, ABD emperyalistleri ve tüm öteki gericilerle birlikte, Afgan karşı devrimcilerini örgütlüyor, Afganistan yönetimine ve Sovyetler Birliği'ne karşı görülmemiş bir çığırkanlık yapıyorlar.

İdeolojik ve politik olarak Mao'nun görüşlerinden kaynaklanan ve 1960 yıllarından itibaren uluslararası sosyalist hareketin genel doğrultusundan ayrılan, giderek dünya sosyalist, ilerici demokrat güçlerinin karşısına dikilen ve uluslararası nitelik kazanarak, günümüzde karşı-devrimci bir güce ve politikaya dönüşen Ç"K,,P politikası da, hiç kuşku yok ki dünyamızın özgürlük ve sosyalizm güçlerinin ileri doğru gelişimini durdurmaz. Ve tarihin yasalarının kaçınılmaz sonucu olarak, onlar da emperyalist dostları gibi geçicidirler; günü gelecek Çin halkı ve emekçileri bu gerici ideolojiyi yenecek, onları yönetimden uzaklaştıracaktır.

Kürdistan — Tarihsel Gelişim ve Bugünkü Durum

Halkımızın binlerce yıldan beri üzerinde yaşamakta olduğu ülkemiz Kürdistan, bugün birkaç devlet arasında paylaşılmış durumdadır ve halkımız, örneğine az rastlanan ağır bir ulusal zulüm altındadır.

Kürdistan, daha miladî ilk yüzyıllardan itibaren birçok istilâlara sahne oldu, herkeresinde maddi ve kültürel değerleri barbarca yokedildi. Daha sonra Osmanlı ve İran İmparatorlukları arasında uzun yüzyıllar boyunca, dönem dönem yürütülen bir savaş alanı oldu. Bu savaşlar nedeniyle yakılıp, yıkıldı, yağmalandı. Her iki imparatorluk da Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü servetlerini talan ettiler, burayı bir vergi ve asker deposu olarak kullandılar. Kürdistan'ın ilk bölünüşü, Osmanlı ve İran İmparatorlukları arasında varılan 1639 Kasr-Şirin anlaşmasıyla belirlendi.

19. Yüzyıl başlarından itibaren sömürgeci Avrupa devletleri Kürdistan'a büyük ilgi gösterdiler ve bu tarihten itibaren ülkemizin kaderinde büyük rol oynadılar. 1. Emperyalist Savaşı izleyen yıllarda Osmanlı İmpara-

torluğu dağılırken Kürdistan da emperyalist devletlerin çıkarlarına uygun olarak yeniden bölüşüldü, önemli bir petrol alanı olan Güney Kürdistan, İngiliz mandası altındaki Irak'a bırakıldı.

Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal bakımdan geri kalışı, daha Osmanlı ve İran devletleri arasındaki savaşlar ve bu uzun dönemde Kürdistan'a uygulanan yoğun sömürü ve baskılarla şekillendi. Daha sonra da, Türkiye, İran, Suriye ve Irak'ta oluşan ulusal devletler bu sömürü ve baskı politikasını devam ettirdiler, hatta artırdılar. Bu devletlerin Kürdistan'la ilişkileri sömürgeci - sömürge ilişkisi oldu. Bu devletlerin kendi ulusal bölgeleri ekonomik ve kültürel bakımdan gelişirken Kürdistan ekonomisi yıkıma uğradı. Kürt halkının kültürü ağır baskılar altında gelişme olanağı bulamadı. Kürdistan, emperyalistlerin ve sözkonusu sömürgeci devletlerin mamul mallarının sürüm alanı, ucuz işgücü ve bedava hammadde kaynağı oldu.

Sömürgecilik, Kürdistan'da üretim güçlerinin gelişmesini engelliyerek geri feodal yapının ve aşiret kurumunun ayakta kalmasına yolaçtı.

Kürdistan'ı aralarında bölüşen devletler, halkımıza karşı görülmemiş bir ırkçılık ve ulusal baskı politikası uyguladılar, halkımızı imha etme ve asimile yöntemlerini yerine göre ayrı veya birlikte kullandılar. Halkımızın tarihini, kültürünü yoketmeye çalıştılar, dilini kullanmasını bile engellediler.

Kürdistan, tarihi boyunca uğradığı sayısız istilâya, saldırıya karşı inatla direndi. 19. yüzyıl başlarından itibaren Kürdistan'ın özgürlüğüne yönelik ulusal hareketler biribirini izledi. Osmanlı ve İran devletleri bu ayaklanmaları bastırmak ve Kürdistan'ı «yeniden fethetmek» için birçok kez savaşmışlar ve bu ayaklanmaların bastırılmasında, 19. yüzyılın sonuna doğru Kürdistan'a el uzatan emperyalist devletler de bir yandan onlara yardımcı olurlarken, diğer yandan kendileri fiilen işgal eylemlerine giriştiler.

Kürdistan halkı, Türkiye'de 1920-21'de, 1925'te, 1928-30'da, 1937-38'de dört kez büyük çapta ayaklandı, ağır sömürü ve baskıya karşı ve ulusal hakları için savaşmış. Irak Kürdistan'ında, 1915'lerden itibaren İngiliz sömürgecilerine ve Bağdat ırkçı yönetimlerine karşı pekçok kez ayaklandı. Yine İran Kürdistanı'nda, ulusal özgürlüğüne kavuşmak

için çetin savaşlar yürüttü. Ancak bu ayaklanmaların tümü, bir yandan ulusal birliği engelleyen feodal parçalanmışlık ve aşiret kurumu, diğer yandan halk kitlelerinin örgütsüzlüğü ve Kürdistan'ı aralarında bölüşmüş sömürgeci güçlerin ortak çabaları sonucu başarıya ulaşamadılar. 1945 yılında Mahabad'da kurulan cumhuriyet, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin etkin desteğiyle gerici İran devleti tarafından ortadan kaldırıldı. Irak Kürdistan'ında, 1961-1970 yılları arasında yeralan ve 1970 yılında Kürdistan'a otonomi tanınmasıyla sonuçlanan güçlü ulusal direniş ise, bir yandan şoven Bağdat rejiminin ikiyüzlü bir politika izleyerek zaman kazandıktan sonra anlaşmayı çiğnemesi, diğer yandan Irak KDP yönetiminin, çözümü emperyalizmin desteğinde arayan gerici ve uzlaşmacı bir politikaya yönelmesi yüzünden hedefine ulaşamadı.

Ama Kürt halkının özgürlük mücadelesi durmadı ve durdurulamaz. Geçtiğimiz yıl Kürt halkı İran devrimine etkin biçimde katıldı ve İran Kürdistanında özerk bir yönetim kurmak için kitlesel olarak ayağa kalktı ve savaştı. Bugün halkımız, İran Kürdistanı'nda, özgür olma yolunda önemli mevzi-

ler kazanmıştır, özgür ve demokratik bir toplum kurmak için mücadelesini sürdürmektedir.

Türkiye Kürdistanı'nda da, Kürt halkını yoketmek ve eritmek için yürütülen sömürgeci zulüm politikası tam bir iflasla sonuçlandı. Sömürgeci yönetim halkımızı köleleştiremedi, onun ulusal bilincini yokedemedi. Tersine bugün, ulusal hareket, çok daha ilerici, devrimci bir kanalda gelişip serpiliyor ve sömürgecilerin korkulu rüyası haline geliyor.

Son 30-40 yıl içinde Kürdistan toplumunda önemli değişimler yeraldı. Sömürgeci ilişkiler biçiminde de olsa, kapitalist ilişkiler Kürdistan'da gelişti, feodal yapı ve aşiret kurumu bir çözülüş sürecine girdi. Kapalı köylü ekonomisi dışa açıldı, büyük kentler oluştu. Nüfusun sınıfsal bileşiminde önemli değişimler oldu; burjuvazi ve işçi sınıfı sahneye çıktılar. Kürdistan toplumu, feodal dönemin ideolojik çemberini parçaladı; dünyamızı sarsan sosyalist devrimlerin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin dalgaları Kürdistan'a da yayıldı. Bugün Kürdistan'da ulusal hareketin tabanı genişlemiştir. Artık ulusal harekette baş rolü emekçi halk kitleleri oynamakta ve ulusal hareketin hedefleri daha ileri de-

mokratik ve toplumsal bir karakter kazanmış bulunmaktadır.

*Ulusal Demokratik Devrimi Zafere
Ulaştıracak Olan Kürdistan'ın
Emekçi Halkıdır.*

Kürdistan'da, geçmiş dönemde görülen ulusal hareketlerde feodal unsurlar —beyler, ağalar, şeyhler, seyitler— ve aşiret şefleri, feodal yapının ve aşiret kurumunun doğası gereği olarak, kendi sınıf ve zümre çıkarlarına göre davrandılar; bazen ulusal harekete katılıp hatta onun öncülüğünü yaparken, çoğu durumda da bölündüler, ulusal harekete karşı tavır aldılar, düşmanla işbirliği yapıp birbirleriyle çekiştiler. Kimi durumda da, ulusal harekete katılsalar bile, onu yarı yolda bıraktılar.

Günümüzde, ağalık, şeyhlik, seyitlik ve aşiret kurumu, bir çözülüş süreci içinde olsa da, halâ Kürdistan'ın ekonomik, politik ve ideolojik yaşamında canlı ve etkindir. Sömürgeci güçler de, artık kendilerine karşı direnmeyen ve kendi otoritelerini tanıyan bu gerici unsurlarla uzlaşıyor, onları, Kürdistan'a ilişkin sömürü ve baskı politikalarının temel

dayanağı olarak ayakta tutuyorlar. Özetle söylersek, bu gün de bu sınıftan tek tek yurtsever, ilerici insanlar çıkabilir ve çıkmaktadır; ancak o, bir sınıf olarak sömürgeci yönetimin işbirlikçisidir, ulusal hareketin karşısında önemli bir engeldir.

Kürdistan'da modern sanayi burjuvazisi henüz oluşmamıştır ve bu nitelikteki işletmeler sömürgeci devletin olup, Kürdistan'ı sanayileştirmeye değil, sömürmeye; petrol, kömür, demir, bakır, krom ve benzeri ham madde ve diğer enerji kaynaklarını ve yerüstü zenginliklerini yağmalamaya yöneliktir. Kürdistan'da burjuvazi, kısmen tarım, daha çok da ticaret alanında gelişmektedir.

Türkiye Kürdistanı'nda burjuvazinin ağır basan yanı sömürgecilerle uzlaşmasıdır. Bu sınıf, feodal unsurlarla birlikte sömürgeci burjuva partilerinde örgütlenmekte ve bu partilerin Kürdistana yönelik sömürü ve baskı politikalarına karşı ses çıkarmamakta, sömürgeci uygulamaya destek olmaktadır. Kürdistanın feodal ve burjuva sınıflarının gerek genel olarak Türkiye'de; gerekse Kürdistan'da yükselen devrimci hareketten ürktükleri açıktır.

Sömürge ve bağımlı ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerinde görüldüğü gibi, Kürdis-

tan'da da, ulusal hareketin belli bir aşamasında, burjuvazinin en azından bir bölümünün ulusal hareketi desteklemesi veya tarafsız kalması mümkündür ve bu durum gözden uzak tutulmamalıdır.

Kürdistan'da da, özgürlük ve demokrasi mücadelesi, işçi sınıfının öncülüğünde, işçi ve köylü temel ittifakına dayanan ve diğer emekçi ve yurtsever katmanların da yer aldığı bir cephe de ifadesini bulur.

Kürdistan'da işçi sınıfı günümüzde nitelik olarak önemli bir düzeye ulaşmıştır. Toplumun bu en devrimci sınıfının, sömürgeci güçlerin ve içindeki gerici sınıfların her türlü ideolojik ve politik şartlandırmalarından, sarı sendikaların denetiminden kurtarılması, geniş işçi kitlelerinin devrimci mücadele yoluna yöneltilmesi, Kürdistan devrimci hareketinin önündeki önemli bir hedeftir. Kürdistan işçi sınıfı da, Kürdistan köylüleri ve tüm yoksul halkı gibi ağır sömürünün ve ulusal baskının acılarını derinden yaşamaktadır.

Kürdistan köylüleri, yüzyıllardır süregelen çetin yaşam koşulları ve yoksulluk içinde yaşamaktadırlar. Bir yandan sömürgeci devlet aygıtı, diğer yandan ağalar, şeyhler, bur-

juvalar onları binbir yoldan iliklerine kadar sömürmüş ve sömürmektedir. Bu sömürücü güçler Kürdistan köylüsü üzerinde zulüm ve zorbalığın her çeşidini uyguladılar. Bugün de sömürgeci devletin komando ve jandarma birlikleri Kürdistan köylüsüne en hayasızca işkenceleri yapmaya devam ediyor.

İşkenceden ve baskıdan kurtulmak, toprağa kavuşmak Kürdistan köylüsünün yıllardır uğruna savaştığı büyük özlemidir. Bunu ona, ancak ulusal demokratik bir devrim sağlayabilir. Bu nedenle de Kürdistan köylüsü, ulusal kurtuluş hareketinin temel yığınsal gücüdür.

Kürdistan kent ve kasabalarının küçük esnaf ve sanatkârları da yoksul ve baskı altındaki halk kesimlerinin bir parçasını oluşturuyorlar; onların da özgür ve demokratik bir toplumun kuruluşunda büyük çıkarları vardır.

Bugün Kürdistan'da önemli bir aydın kuşağı yetişmiştir. Öğrenciler, öğretmenler, memurlar, teknisyenler ve diğer yurtsever aydınlar, küçük meslek sahipleri baskı ve sömürüye karşı tepki duyuyor, mücadele ediyor ve devrimci demokratik harekette önemli bir rol oynuyorlar.

Kürdistan'da ulusal demokratik hareket işçi ve köylü kitlelerine, kent küçük burjuvazisine, aydınlara dayanıyor. Devrimin zaferi için bu güçlerin birliğini oluşturmak zorunludur.

Ulusal Demokratik Devrim Anti-Sömürgeci, Anti-Feodal ve Ticaret, Toprak Burjuvazisinin, Ulusal Demokratik Devrim Sürecinde Sömürgecilik ve Feodal Gericilikle Uzlaşan Kesimine Karşı Olmak Durumundadır.

Bugün Kürdistan'da, sömürgeci güçlerle işbirliği içinde olan bir avuç sömürücü ve gericinin dışında, geniş halk yığınlarının çıkarı, özgür ve demokratik bir toplumun oluşmasını gerektiriyor.

Bunun için de, bir yandan sömürgeci boyunduruğun kırılması, diğer yandan feodal ilişkilerin ortadan kaldırılması gerekir.

Halkımızın ulusal özgürlüğe kavuşması için sömürgeci boyunduruk kırılmalı ve her türlü ulusal baskıya son verilmelidir. Bunun gibi, geri feodal ilişkiler son bulmadan, ağalık, şeyhlik ve benzeri kurumlar ortadan kalkmadan, bir toprak devrimi yapılmadan köy-

lülü özgürleşemez, ulusal birlik sağlanamaz. Ayrıca sömürgecilik ve feodal gericilikle bütünleşen ticaret ve toprak burjuvazisine karşı mücadele edilmeden, demokratikleşme sürecindeki görevler yerine getirilemez. Özgür ve demokratik bir toplumun kuruluşu, ulusal ekonominin gelişmesi, ulusal kültürün ilerici bir kanalda gelişip serpilmesi, geniş emekçi halk yığınlarının toplumun politik hayatına etkin biçimde katılabilmeleri buna bağlıdır.

Ulusal demokratik devrimin başarılması, devrimin bu temel hedefleri için geniş halk kitlelerinin seferber edilmesini gerektirir. Bu, ulusal demokratik cephe sorunudur.

Devrimin kesintisiz biçimde devam ettirilerek toplum yaşamında her türlü sömürü ilişkisine son verilmesi, diğer bir deyişle sosyalist bir topluma ulaşılması, öncelikle devrimin bu ilk aşamasını gerçekleştirmeye bağlıdır.

Devrimin Anti-Emperyalist ve Anti-Faşist Görevleri

Kürdistan devrimi, hiç kuşkusuz aynı zamanda anti-emperyalist olmak zorunda-

dir. Emperyalizm Türkiye ve Kürdistan halklarını birlikte sömürüyor ve halklarımızın kurtuluş mücadelesinin düşmanıdır. Emperyalizmi Türkiye'den ve Kürdistan'dan kovmak halklarımızın ortak hedefidir. Kürdistan devriminin başarıya ulaşması da, tüm ulusal kurtuluş hareketlerinde olduğu gibi emperyalizmin gerici planlarına, müdahalelerine karşı dikkatli olmayı ve kararlı bir anti-emperyalist politika izlemeyi gerektirir.

Türkiye tekelci burjuvazisinin ve arkasındaki emperyalist güçlerin yıllardır Türkiye'de besleyip dayattıkları faşist saldırı ise yine halklarımızın ortak düşmanıdır ve her iki halkın devrimci ve demokratik güçlerince, sıkı bir dayanışma ile püskürtülmesi gerekir.

Ortak Mücadele Hedefleri

Sömürgeciliğe ve onun müttefiki her türden gericiliğe, emperyalizme ve faşizme karşı güç ve eylem birliği yapmaya karar veren siyasetlerimiz, Kürdistan'da özgür ve demokratik bir toplum kurulması için şu ortak hedefler yönünde mücadele ederler:

● Kürdistan üzerindeki sömürgeci boyunduruğuna son vermek, halkımızı özgürlü-

ğe kavuşturmak; işkenceye, zulme son vermek.

● Bir toprak devrimiyle büyük toprak ağalığına son vermek; köylüleri toprağa kavuşturmak; ağalığın, şeyhliğin ve benzer gerici kurumların köylüler üzerindeki hertürlü köleleştirici ilişkisini ortadan kaldırmak; köylüleri kooperatifleştirmek ve tarımı geliştirmek;

● Kürdistan ekonomisini hertürlü sömürgeci ve emperyalist bağlardan kurtarmak; ulusal kaynakların, ulusal ekonominin gelişmesi yönünde kullanımını sağlamak;

● Dil ve kültür üzerindeki hertürlü baskıya son vermek; ulusal kültürün ilerici yönde gelişip serpilmesini sağlamak; halkı eğitmek, cahilliğe son vermek;

● Kürdistan'da yaşayan diğer halkların da dil ve kültürlerini özgürce kullanıp geliştirmeleri, eşit demokratik haklara sahip olmaları için gerekli koşulları sağlamak.

● Kadınlar üzerindeki baskılara son vermek; kadınların toplum yaşamına tamıyla eşit ve etkin biçimde katılmasını sağlamak;

● Çocukların ve gençliğin gelişimi ve eğitimi için gerekli koşulları yaratmak;

● Emekçi halkın; ülkenin politik yaşamında etkin rol oynaması için demokratik koşulları sağlamak; bugün politik özgürlüklerin önünde varolan engelleri kaldırmak;

● Emekçi halkın yaşam koşullarını düzeltmek; ağır vergileri kaldırmak; ülke gelirlerinin halka karşı beslenen polis ve jandarma için, militarizm yolunda ve bir avuç haramazadenin lüks tüketimi uğrunda sarfını önleyip, onu ülkenin sanayileşmesi, iş alanları açılması için kullanmak, işsizliği önlemek.

Güçbirliği yapan siyasetlerimiz:

● Emperyalist ve sömürgeci sömürü ve zulüm çarkını, bunların halkımıza düşman plânlarını, ırkçılığı, şovenizmi;

● Ağalık, şeyhlik ve benzeri gerici kurumların halka düşman karakterini, bunların sömürücü ve işbirlikçi yapısını,

● Aşiret çekişmelerinin halkımıza verdiği zararları birlikte teşhir ederler.

● Kitleler arasında, zulme ve sömürüye karşı ulusal ve sınıfsal bilincin gelişmesi,

● Sömürgeciliğin, faşizmin ve emyeryalizmin saldırılarının püskürtülmesi için ortaklaşa mücadele ederler.

Ulusal Demokratik Güçbirliğimiz, Türkiye ve Kürdistan halklarının şu kısa vadeli ortak talepleri için mücadele eder:

● Sıkıyönetimin kaldırılması ve işkencelere son verilmesi;

● İlerici-devrimci siyasi tutukluların serbest bırakılması;

● İlerici basın üzerindeki hertürlü baskı ve yasaklamalara ve kürtçe basın-yayın hakkı üzerindeki engelleme ve zorbalığa son verilmesi;

● Her halka anadilinde eğitim hakkının tanınması, eğitimin ırkçı-şoven, asimilasyoncu ve gerici içeriğinden arındırılarak demokratikleştirilmesi;

● 141-142. maddelerin, Siyasi Partiler ve Seçim Yasalarındaki gerici, şoven, anti-demokratik diğer hükümlerin; yine düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önünde engel oluşturan diğer tüm anti-demokratik yasa ve uygulamaların kaldırılması;

● Kapatılan demokratik kitle örgütlerinin açılması, demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve ilerici partiler üzerindeki baskılara son verilmesi;

● Tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlüklerin sağlanması;

● Genel grev ve dayanışma grevi hakkının tanınması;

● Sendika seçmede referandum hakkının yasal güvenceye kavuşturulması.

● İşçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın yasalaştırılması;

● Toplumsal bir suç olan lokavtın yasaklanması;

● Demokratik bir toprak reformunun yapılması, bu arada, sınır boylarındaki mayerinlerin temizlenerek bu toprakların topraksız köylülere dağıtılması;

● Herkese iş olanağı sağlanması;

● Asgari ücretten vergi alınmaması, yoksul halk üzerindeki vergi yükünün kaldırılması;

● Gençlerimize eğitimde fırsat eşitliği, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanması;

● Her türlü resmi-sivil, gizli-açık faşist

odakların dağıtılması, MHP ve ÜGD'nin kapatılması, halka karşı işledikleri suçların hesabının sorulması;

● Emperyalizmin saldırgan askeri örgütü NATO'dan çıkılması, emperyalistlerle yapılan ikili antlaşmaların feshedilmesi ve askeri üslerin kaldırılması;

● İMF, OECD, AET, Dünya Bankası vb. emperyalist mali-siyasi kuruluşlarla hertürden bağımlılık ilişkisine son verilmesi.

Bu güç ve eylem birliğini oluşturan siyasetlerimiz:

Kürdistan'ın öteki parçalarında özgürlük ve demokrasi için mücadele eden halkımızın haklı mücadelesini destekler ve onların ilerici güçleriyle dayanışma içinde olduğunu belirtir.

Ulusal demokratik güçbirliğimiz, Filistin halkının, ülkesini parçalanmışlıktan kurtarmak ve bağımsız bir devlet kurmak için siyonizme ve emperyalizme karşı vermekte olduğu haklı mücadeleyi destekler.

Güçbirliğimiz, halkların barış, demokrasi, silâhsızlanma, ulusal kurtuluş yolunda verdikleri mücadeleyi destekler.

Her İki Halkın Devrimci ve Demokratik Güçleri Arasında En Sıkı Güçbirliği ve Dayanışma Zorunludur

Türkiye egemen sınıfları, halkımıza uyguladıkları ağır ulusal zulüm ve sömürge politikasının yanısıra, emekçi Türk halkını da en acımasız biçimde sömürüyor ve eziyorlar. Emperyalizmin ve faşizmin son dönemde yoğunlaşan saldırıları halklarımızı daha çok ezmeyi, tüm ilerici, yurtsever güçleri susturmayı amaçlıyor.

Egemen sınıflar, zaman zaman halklarımızı karşı karşıya getirmek, devrimci ve demokratik güçleri tek düşürüp daha kolay ezebilmek için haince planlar, propagandalar yapıyorlar. Halk düşmanı güçlerin bu tür plânlarını bozmak, onların saldırılarını püskürtmek ve halklarımızın özgür ve demokratik bir topluma ulaşmalarını sağlamak için halklarımızın devrimci, demokrat ve yurtsever güçleri arasında en sıkı güçbirliğini ve dayanışmayı oluşturmak zorunludur.

Günümüz koşullarında her iki halkın devrimci ve demokratik güçleri arasında bir güç ve eylem birliğini biran önce hayata geçirmek acil bir görevdir. Kürdistan düzeyin-

de ulusal demokratik güçlerin birliği yolunda ilk temel adımları atan siyasetlerimiz, genel olarak Türkiye ölçüsünde, emperyalizme, faşizme, ulusal baskıya karşı olan tüm sosyalist, demokrat ve yurtsever güçlerin güç ve eylem birliğinin biran önce oluşturulması için çaba gösterirler ve bu nitelikteki güçlere çağrıda bulunurlar.

Ulusal Demokratik Güçbirliği oluşturan Devrimci Demokratlar, Devrimci Ulusal Demokratlar ve Özgürlük Yolu, halkımız üzerinde sömürgeciliğin ve onunla işbirliği halindeki gerici güçlerin sömürü ve zulüm çarkını kırmak, faşizmin ve emperyalizmin saldırılarını püskürtmek, halkımızın yüzyıllardır süregelen acılı kaderine son verip özgür yarınlara varmak için tüm ilerici, yurtsever kuruluşları, grupları ve kişileri bu güçbirliğini desteklemeye, onun saflarında yer almaya, bu doğrultuda verilen mücadeleye omuz vermeye çağırır.

Ulusal Demokratik Güçbirliğimiz, Kürdistan'ın tüm işçilerini, köylülerini, tüm emekçi ve yoksul halkımızı, aydınları, gençleri, tüm ilerici ve yurtsever insanlarımızı, yoksulluktan, pahalılıktan, zulüm ve işkenceden kurtulmak, ise, toprağa ve özgürlüğe

ulaşmak için, bu güçbirliğine omuz vermeye ve mücadeleye çağırır.

Ulusal Demokratik Güçbirliğimiz, emperyalizmi, sömürgeciliği, faşizmi yenilgiye uğratmak için Türkiye'nin tüm devrimci ve demokratik güçlerini, tüm emekçileri, ilerici insanları birliğe ve mücadeleye çağırır.

Yaşasın Ulusal Demokratik Güçbirliğimiz!

Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının kardeşliği, dayanışması ve mücadele birliği!